



Věteršský

ZPRAVODAJ 2020



Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych jako každý rok zavzpomínala na vše, co se v loňském roce v naší obci událo. Hned na začátku bych se chtěla všem čtenářům omluvit, že se vydání zpravodaje z důvodu posledních událostí trochu zpozdílo. A protože většina příspěvků vznikla již během února (a protože do jejich textů nechci zasahovat), je možné, že v některých příspěvcích narazíte na pozvánky na různé akce nebo plány autorů. Své články totiž psali v době, kdy svět byl ještě „v pořádku“.

Loňský rok pro nás byl ve znamení velké investiční akce. V areálu bývalé farmy jsme vybudovali novou ulici. Pro nové stavebníky je zde připraveno 14 kompletně zasíťovaných stavebních pozemků. Nová silnice začíná u bytovky a je zakončena kruhovou křižovatkou. Všechny 14 pozemků má již svého majitele, někteří už loni na podzim zahájili výstavbu. Více podrobností o této akci naleznete v samostatném článku.

Velkým tématem byl také odkup budovy samoobsluhy. Podrobně jsme se tomuto tématu věnovali v minulém vydání Věteřského zpravodaje. Závěr je takový, že budovu jsme po vleklých tahačích s Jednotou úspěšně odkoupili. Dalším krokem bylo sehnat nového provozovatele. To se podařilo a od 5. 3. 2019 je novým provozovatelem paní Ngoc Ha Nguyen. Pevně věřím, že jste si na nové prodejce zvykli a budete je podporovat hlavně tím, že zde budete nakupovat. Každopádně otevírací doba je velmi přívětivá. V sobotu 1. června u příležitosti oslavy Dne dětí jsme slavnostně otevřeli nově vybudovanou naučnou stezku, na kterou jsme získali dotaci 150 000,- Kč z Jihomoravského kraje.

Postupně také pracujeme na tom, abychom vylepšili zázemí ve víceúčelové budově pro pořádání akcí jak obecních, tak vašich soukromých. Již loni jsme dokoupili spoustu nového nádobí. V letošním roce plánujeme dovybavit obě kuchyňky, jak u zasedačky, tak u tělocvičny. Budou zakoupeny nové velké lednice, myčka nádobí a do skladu nové skříně na nádobí.

Dalším krokem bude rekonstrukce toalet u zasedací místnosti. Tyto společné toalety jsou již nevyhovující. Plánujeme využít volný prostor téměř nevyužívané šatny a místo něho vybudovat pánské toalety. Ze stávajících budou toalety dámské. Realizace by měla proběhnout začátkem příštího roku. V květnu budeme žádat o dotaci ze SZIF, která by měla pokrýt náklady na tuto rekonstrukci ve výši 80%.

Pokračujeme také v přípravě knihy Z minulosti Věteřova, jejímž autorem je pan Vladimír Kotík a jejíž vydání směřujeme k plánovanému sjezdu rodáků v červenci roku 2021.

Jsem moc ráda, že v naší obci máme velmi bohatý kulturní život. Velké poděkování patří spolkům, kulturnímu výboru při obci a vám všem, kteří se na konání těchto akcí podílíte nebo je podporujete. Velkou radost mám také z toho, že u nás vznikl další spolek, Spolek Klobůček, který je zaměřen na folklór, kroje, děti a mládež. Na závěr nelze nezmínit, co v současné době prožíváme. Na začátku března Českou republiku zasáhla pandemie koronaviru. Nikdo o tomto viru nic nevěděl, spíše jsme ho podceňovali. Ve chvíli, kdy se však začal rychle šířit takřka do celého světa, jsme si uvědomili, že to asi nebude „jenom obyčejná chřipka“. Najednou se celý svět zastavil. Zavřely se školy, restaurace, bary, kina, divadla... Jsme zavření doma, nemůžeme se scházet s přáteli a vlastně ani s příbuznými. Musíme nosit roušky. Žijeme v nejistotě, nikdo neví, jak se bude situace vyvíjet. Zda virus zmizí nebo postupně všichni onemocníme... Zjistili jsme, že všechny naše plány vzaly za své, že je důležitý dnešek, protože nikdo neví, co bude zítra...

Tato situace však přinesla také mnoho pozitivního. Máme čas se zastavit. Máme čas na své děti, rodinu. Vážíme si procházky v přírodě a slunečních paprsků. Ukázalo se také, jak dokážeme my Češi držet při sobě. Šijeme roušky, pomáháme potřebným. Přiznám se, že na začátku jsem měla obrovské obavy, jak vše zvládneme, jak zvládneme obstarat nemocné občany, co když i my onemocníme a nebudeme moci pomáhat... ale přesvědčila jsem se, že tu máme spoustu šikovných skvělých lidí, kteří jsou ochotni pomoci. V době, kdy se stát na obce úplně vykašlal, jsme si dokázali pomoci sami. Někteří okamžitě začali pro naše občany šít roušky, jiní přispěli materiálem, dezinfekcí. Mnoho lidí mi nabízelo pomocnou ruku. Za to Vám všem patří obrovský dík. Teď už se nebojím a věřím, že společně to zvládneme.

Přeji Vám všem hlavně pevné zdraví.

Hana Kolaříková, starostka

**Kalendář akcí, které pořád obec,
najdete na webových stránkách:**

www.veterov.eu/kalendar-akci

Výstavba rodinných domů

Na jaře roku 2017 jsme odkoupili pozemky na budoucí farmě se záměrem vybudovat zde lokalitu připravenou na výstavbu rodinných domů. Navrhovaná plocha dle územní studie obsahovala novou příjezdovou komunikaci a 14 kompletně zasíťovaných pozemků. Nejdelší dobu zabrala přípravná, tedy projektová fáze. Od zadání projektu do zahájení stavby uběhly 2 roky. Samotná realizace byla zahájena po velikonočních 23. 4. 2019 a hotová stavba byla předána 30. 8. 2019. Kolaudace proběhla 3. 10. 2019. Celá akce včetně přípravy a projektu stála naši obec 25 873 000,- Kč. Z původního odhadu, že si budeme muset vzít úvěr 13 milionů, jsme si nakonec půjčili

11 200 000,- Kč s dobou splácení na 10 let. Jelikož se pozemky okamžitě prodaly, mohli jsme umořit část dluhu z peněz z prodeje pozemků a také částečně z úspor z rozpočtu obce o 5 500 000,- Kč.

K 1. 1. 2020 dlužila obec 5 700 000,- Kč. Splátky jsou rozvrženy tak, abychom každý rok splatili přibližně 1 milion korun a zkrátili tak dobu zadlužení.

Naším hlavním záměrem bylo udržet a přilákat do obce mladé rodiny. Jsem ráda, že se to podařilo. Vznikla nová krásná ulice, kterou již brzy naplní dětský smích.

Hana Kolaříková, starostka



Naučná stezka

V návaznosti na snahu propagovat naši obec jako historicky a archeologicky významnou lokalitu, jsme v loňském roce vybudovali Věteřovskou naučnou stezku. Naučná stezka začíná u vodojemu, dále pokračuje směrem ke kapličce u Josífka až k myslivecké chatě. Na tvorbě infocedulí se podíleli Jaromír Šmerda (historie), Jan Há-

jek (fauna a flóra), Jakub Urban a David Zálešák (myslivost). Od kapličky vede malá odbočka na vyhlídku, kde je umístěna velmi oblíbená a hojně navštěvovaná otočná lavička s nádherným výhledem.

Hana Kolaříková, starostka



Koronavirus není naší jedinou aktuální hrozbou!

Koronavirová epidemie nám hodně mění životy. Mnoho tradičních akcí se ruší, děti nechodí do škol, mnoho aktivit je omezeno. Jednoznačnou prioritou těchto dnů je ochrana zdraví a životů nás všech. Tomu je nyní podřízen život nejen v naší zemi. V první linii boje s koronavirem slouží zdravotníci a jim je třeba vyslovit velký dík. Stejně tak všem, kdo jim a nám ostatním pomáhají, třeba šitím a rozvozem roušek.

Ale ani v této zvláštní době nesmíme zapomenout na ochranu vody. Zvlášť my na okrese Hodonín. Kauza těžby štěrku v blízkosti našeho největšího zdroje pitné vody Bzenec – komplex je stále aktuální. Zájem těžaře o získání povolení těžby trvá a tím trvá i nebezpečí ohrožení našeho zdroje. Dopady dlouhodobého sucha na krajinu a vodní zdroje pokračují, pokračuje pokles hladin podzemních vod a pokles vydatnosti zdrojů podzemních vod. Všechny prognózy upozorňují na další prohlubování klimatických změn a je velkým hazardem otevírat těžebnu štěrku tak blízko našeho zdroje pitné vody Bzenec – komplex.

Za ochranu našeho zdroje pitné vody se měl uskutečnit dne 25. dubna 2020 „Pochod za vodu pro lidi“. Tak jako mnoho jiných akcí musel být zrušen. Ale ruší se jen

termín, akce se uskuteční v náhradním termínu, jakmile bude zrušen nouzový stav a z něj plynoucí opatření. O náhradním termínu budete včas informováni na mé facebookové stránce a na www.zavoduprolidi.cz.

S přáním pevného zdraví

Anna Hubáčková, senátorka za Hodonínsko



Významní rodáci

V tomto medailonku blíže představíme významného věteřského rodáka profesora Pavla Šlampa, přednostu Oddělení radiační onkologie v Masarykově onkologickém ústavě v Brně.

Jsme moc pyšní na to, že je naším rodákem a že jeho srdce stále patří Věteřovu. Je aktivním členem mysliveckého spolku Větrov Věteřov, jako vášnivý vinař pořádá přednášky o víně, účastní se místních kulturních akcí.

Vážený pane profesore, vážíme si Vaší práce a děkujeme.



Prof. MUDr. Pavel Šlampa, CSc.

Prof. MUDr. Pavel Šlampa, CSc. (1960)

Prof. Pavel Šlampa se narodil v r. 1960 v Kyjově a pochází z malé vesnice Věteřov u Kyjova. Základní školu absolvoval ve Věteřově a v sousední vesnici Archlebov. Gymnázium vystudoval v Kyjově, studium ukončil v r. 1979 a v r. 1985 promoval na Lékařské fakultě UJEP v Brně. Svou profesní praxi zahájil jako obvodní a závodní lékař na okrese Hodonín. V letech 1987-1989 absolvoval odbornou stáž v onkologickém ústavu na Žl. kopci s cílem získat atestaci z radioterapie 1. stupně. Ač specialista v onkologii byl tehdejší ředitelství OÚNZ Hodonín zařazen na místo závodního lékaře v Hodoníně. Po revoluci v r. 1990 byl přijat na radioterapii v onkologickém ústavě na Žlutém kopci. Atestaci z radioterapie 2. st. získal v r. 1992 a v r. 1995 atestaci z klinické onkologie. V letech 1995-2000 byl jedním ze zakladatelů moderní radioterapie ve FN u sv. Anny v Brně. Od r. 2000 je přednostou Oddělení radiační onkologie v Masarykově onkologickém ústavě a od r. 2007 je prvním přednostou nově vzniklé Kliniky radiační onkologie Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Habilitován docentem byl v r. 2003 a profesuru v oboru onkologie získal v r. 2008. Pedagogickou činnost na Lékařské fakultě MU provádí nepřetržitě od r. 1998. Pracuje jako soudní znalec v oboru radioterapie a onkologie.

Ve své praxi se zabývá především radiochirurgií, ozařováním dětských pacientů a pacientů s mozkovými nádory. Pracoviště prof. Šlampa provedlo v r. 2010 v ČR první radiochirurgický výkon na játrech a skeletu. Pod jeho vedením Klinika radiační onkologie získala na základě klinického auditu Mezinárodní atomové agentury (IAEA) v r. 2008 statut Centra kompetencí IAEA (první pracoviště v ČR) a sám se podílí na školících aktivitách IAEA v zahraničí, zvl. v zemích bývalého Sovětského svazu. Publikoval celkem 467 odborných prací (78 zahraničních), u nichž je v 213 případech prvním autorem. Je autorem 14 samostatných monografií a celkem 36 kapitol v dalších 12 monografiích, z toho 4 kapitoly v zahraničních publikacích. Souhrnná hodnota publikací s impact faktorem (IF) činí 156,58. Publikace Radiační onkologie v praxi byla oceněna Nadačním fondem Dr. Paula Jansseny za nejlepší publikaci s onkologickou tematikou za rok 2004; získala Staškovu cenu. Monografie Radiač-

ní onkologie obdržela Cenu ČLS JEP za nejlepší knižní publikaci r. 2007 a Cenu rektora Masarykovy univerzity. V r. 2018 obdržel Cenu města Kyjova za významnou lékařskou, vědeckou a pedagogickou činnost v oblasti radiační onkologie. Koníčkem prof. Šlampa je sport (fotbal a triatlon), myslivost a výroba vlastního vína. Je ženatý a má dva syny.

Duben 2020

Další faktografie:

- Člen Vědecké rady České lékařské komory (od 18. 3. 2010)
- Člen Vědecké rady 1. LF Univerzity Karlovy (od 2012)
- Člen Vědecké rady Masarykova onkologického ústavu (1996-2000; od r. 2004)
- Předseda oborové rady LF MU Onkologie (od 2015)
- Předseda Akreditační komise MZ ČR pro obor radiační onkologie (2005-2015)
- Člen Vědecké rady České lékařské komory (od 2010)
- Místopředseda výboru Společnosti radiační onkologie, biologie a fyziky (SROBF)

Oceněné publikace

1. *Šlampa, P., a kol.: Radiační onkologie v praxi. Masarykův onkologický ústav, 2004, 216 s.*
Publikace byla oceněna Nadačním fondem Dr. Paula Jansseny za nejlepší publikaci s onkologickou tematikou za rok 2004; získala Staškovu cenu.
2. *Šlampa P., Petera J. a kol.: Radiační onkologie. Galén, 2007, 457 s.; monografie obdržela dvě ocenění:*
- v roce 2008 Cenu ČLS JEP za nejlepší knižní publikaci v roce 2007
- v roce 2008 Cenu rektora Masarykovy univerzity za významný tvůrčí čin.
3. *Hynková, L., Šlampa, P. a kol. Radiační onkologie – učební texty. Masarykův onkologický ústav, Brno, 2009, 265 s.*
Učební texty obdržely v roce 2010 Chodounského cenu SROBF za nejlepší publikaci v oboru radiační onkologie.

Výsledky voleb do Evropského parlamentu konaných ve dnech 24.5.–25.5.2019 v obci Věteřov

Počet voličů v seznamu	410
Počet vydaných úředních obálek	119
Počet platných hlasů	117
Volební účast	29%

Číslo	Strana	Počet hlasů
5	Občanská demokratická strana	8
6	ANO, vytrollíme europarlament	1
7	Česká str. sociálně demokratická	5
9	Komunistická str. Čech a Moravy	7
12	Koalice rozumní, ND	2
21	Moravské zemské hnutí	1
24	HLAS	1
26	Koalice STAN, TOP 09	4
27	Česká pirátská strana	7
28	Svoboda a př. demokracie – Tomio Okamura	6
30	ANO 2011	16
31	Agrární demokratická strana	1
39	Křesťanská demokr. unie – Čs. strana lidová	57
40	Alternativa pro Českou republiku 2017	1

Mateřská škola

Školní rok 2019/2020 jsme zahájili v pondělí 2. září s počtem 11 dětí. Pečují o ně dvě učitelky:

Ivana Moudrá a Milada Kolenčíková, která k nám dojíždí z Hodonína. Ve škole také pracuje asistentka Bc. Lenka Zlatníková. Věnuje se chlapci se specifickými potřebami. O kuchyň a úklid se nadále stará p. Ivana Bílíčková. V prvním pololetí u nás pracovala p. Zuzana Brhelová, která zastupovala za zraněnou p. uč. Kolenčíkovou.

Během celého roku věnujeme největší pozornost přípravě předškoláků. Letos po prázdninách odejde z naší MŠ do 1. třídy jedna dívka a tři chlapci. Těmto dětem jsme s finančním přispěním rodičů zakoupili sadu šesti pracovních sešitů. Z nich s dětmi vypracováváme pracovní listy ze všech oblastí vzdělávání - příprava a rozvoj dovedností potřebných ke školní výuce. Rodiče jsou pravidelně informováni o vývoji a vzdělávání svých dětí. Spolupracujeme také s Pedagogicko psychologickou poradnou a logopedickým pracovištěm.

V prvním čtvrtletí jsme využívali teplého počasí a volili činnosti spojené s pobytem v přírodě. Na vycházkách v okolí vesnice a v lese jsme sbírali plody a přírodniny na

výtvarné a pracovní tvoření, získali jsme nové poznatky na Věteřské naučné stezce, navštívili výstavu ovoce a zeleniny v Kyjově. Na začátku října jsme si do školy pozvali rodiče. Děti se jim předvedly s krátkým kulturním programem, připravily a krásně naservírovaly ovocné a zeleninové pohoštění. Společně si s rodiči užily zábavu při hrách a soutěžích, vyrobily dýňové dekorace.

Také předvánoční doba byla v MŠ plná zajímavých činností. Několikrát jsme navštívili děti v Archlebově a spolu s nimi zhlédli divadelní a hudební pořady. V prosinci samozřejmě nechyběla mikulášská nadílka se kterou nám jako vždy ochotně pomohli pracovníci obecního úřadu. V závěru roku proběhlo další setkání s rodiči. Společně jsme vyráběli vánoční dekorace. Následovala nadílka vánoční. Pod vánočním stromčkem ve školce našly děti jako každoročně nové hračky. Kalendářní rok jsme zakončili vystoupením na tradiční obecní akci Zpívání u vánočního stromu.

Ve druhém pololetí jsme si nejdříve bavili na školním i obecním karnevalu. Naše nejstarší děti se zúčastnily plaveckého výcviku v bazénu ve Bzenci. S dětmi jsme poznávali také různá pracoviště a s nimi spojená povolání. Byli

jsme také na exkurzi v místním kadeřnictví a v knihovně. V Kyjově jsme a navštívili služebnu městské policie. V únoru jsme zhlédli maňáskové divadlo v MŠ Archlebov a připravili kulturní program k vítání nových občánků.

Věřím, že do konce školního roku budeme moci zrealizovat program s řadou výletů do blízkého i vzdálenějšího okolí. Chceme se pustit do dalšího zvelebení školní zahrady. Plánujeme nákup nového koberce do herny a malování všech prostor školy.

Ivana Moudrá, učitelka



Místní knihovna

V uplynulém roce bylo mým hlavním cílem obnovení knižního fondu. Staré knihy se nahrazují novými a díky tomu police nevypadají jako v muzeu, ale jsou plné knižních novinek. Snažím se, aby knihy byly různorodé a každý si našel „to své“. Myslím, že se mi to daří, jelikož počet čtenářů, a tím pádem i výpůjček, každým rokem roste. Dalším projektem, do kterého jsem se vrhla, je doplnění povinné/doporučené četby, jak pro základní, tak pro střední školy. Na tuto literaturu byl vyčleněn jeden regál, který se pomalu ale jistě rozrůstá. Sehnat totiž některé knihy už není tak jednoduché a musí se pátrat po antikvariátech. Už teď ale studenti v knihovně najdou slušný základ.

V minulém roce také probíhala soutěž pro děti s názvem Lovci perel. Děti ke knihám obdržely soupis otázek, na které odpovídaly, čímž se zjistilo, jestli knihu skutečně přečetly. Za každý správně vyplněný list čtenář získal „perlu“. Nejvíce takovýchto perel ulovil Patrik Biliček, který měl před ostatními pořádný náskok. Druhým nejlepším lovcem, nebo chcete-li - lovkyní, se stala Laura Lejsková. Na tento rok mám pro děti vymyšlenou jinou soutěž, která bude odstartována v květnu a doufám, že se



opět bude malým čtenářům líbit. Na podobném principu bude i menší soutěž pro čtenáře z řad dospělých.

Největší akcí letošního roku jsou již probíhající cestovatelské přednášky s názvem „Z Věteřova do světa“. Díky těmto přednáškám jsme se mohli podívat na zážitky z cesty na kole ze Ždánic k italskému moři, dalekou Srí Lanku, k protinožcům do Austrálie, „projet“ se transsibiřskou magistrálou. Dále nás čeká pěší pouť do Santiaga de Compostela a „projdeme“ se z Turecka přes Sýrii a Jor-

dánsko až do Egypta. Přednášky se těší účasti, ve kterou jsem ani nedoufala. V porovnání s ostatními vesnicemi, které mají daleko více obyvatel, máme někdy i dvojnásobnou účast.

Tímto děkuji Vám všem, účastníkům přednášek, čtenářům a zejména vedení obce za podporu.

Monika Strmisková, knihovnice



Obecní muzeum

Vážení a milí, opět je tu další rok a já Vám přeji, aby Vám přinesl jen vše krásné. Zároveň by mne velmi potěšilo, kdybyste i v letošním roce věnovali svoji přízeň našemu krásnému muzeu a hojně ho navštěvovali. A to nejen při vyhlášených akcích, ale třeba jen tak. Podívat se, přivést přespolní návštěvu a ukázat, co je u nás zajímavého. Pochlubit se, jak dlouhá a bohatá je historie naší obce. Stačí zavolat a domluvit se kdykoliv.

V loňském roce jsme, za opravdu velké pomoci paní Blanky Kempné, připravili netradiční zdobení keramických velikonočních kraslic, které paní Kempná vyrobila právě k této příležitosti. Byly překrásné, zdobené zvířátky, kvítky a různými motivy k vybarvení. Jednak na zavěšení a také jako zápich. Nazdobené a vybarvené kraslice jste si mohli ihned odnést domů. Proto jsem byla velmi smutná, že Vás přišlo opravdu málo i když zdobení probíhalo po dva víkendy.

Začátkem června se konala akce slováckých muzeí – otevřená malá muzea a památkové domky Slovácka. Na naše muzeum se přišlo nebo přijelo o víkendu podívat několik přespolních zájemců a svou návštěvou mě potěšili i místní spoluobčané.

V letošním roce Vás kolem hlavních prázdnin ráda přivítám, abychom si spolu pomalovali přírodní mušličky a vyrobili si z lasturek různých druhů a tvarů obrázky a dekorace – Vaší fantazii se meze nekladou. Těším se na naše setkání – vezměte sebou svoji drobotinu a pojďme společně vyzkoušet šikovnost našich prstíků. Vždyť nemusí stále jen klouzat po displayích mobilů a tabletů...

Jsem tu pro Vás a těším se na Vás...

Jarmila Staňková, správce muzea



Ze života farnosti

Vážení a milí spoluobčané.

Rád bych se zamyslel na naší přítomnosti a nahlédl do budoucnosti.

Máme za sebou vánoční dobu, která bývá radostná a požehnaná. My jsme se však museli v této době vyrovnat během čtrnácti dnů s odchody tří našich občanů a farníků, kteří odešli na věčnost. Jakoby se sestře smrti, jak by řekl svatý František, u nás ve Věteřově zalíbilo. Ano, byly to bolestné chvíle, které jistě poznamenaly nejen zarmoucené rodiny, ale i nás všechny.

Jsmo malá obec a každá ztráta je vidět, neboť uprázdňené místo většinou zůstává již volné. Je bolestné dívat se na okna, která večer nesvítlí a ráno neotevřou. Ozývají se hlasy o „vymírání obce“, o tom, že naše obec stárne a mladí a perspektivní odchází do města. Sám zde žiji a vidím, že na těchto a podobných slovech je mnoho pravdy. Jak dál?

V Praze v Dejvicích je známé Dejvické náměstí, kterému nikdo neřekne jinak, než „Kulaťák“. Je to mimořádně rušné místo, dopravní uzel s metrem, úřady a školami. Jsou to tisíce a tisíce lidí, které tímto „Kulaťákem“ denně projdou.

Loni na podzim, o svátku sv. Václava, jsme se někteří, a nebylo nás málo, sešli na místě po bývalém JZD. Je tam vybudována nová kruhová křižovatka, kolem níž jsou připravené a již i prodané parcely ke stavbě nových domů. Takovým diamantem na křižovatce je i nová kaplička, kterou jsem a celý ten prostor požehnal. Tehdy jsem řekl, že je to historický okamžik, že stojíme na místě, na kterém se bude stavět a že to místo v pravdě ožije. Přijdou noví občané a s nimi i děti a postaví nové domy a založí a zúrodní nové zahrady. To bude náš „Věteřský kulaťák“, nové místo života a prosperity. A my budeme chodit na procházky nejen na Zábranní, nebo třeba do Korábu, ale

i na náš Kulaťák. Sám tam již nyní chodím na procházku a představuji si tu novou část Věteřova. Je to krásné místo s úžasným výhledem.

Ať Pán Bůh požehná všem těm, kteří v této části obce vybudují svůj nový domov.

*Pater Mgr. Pavel Maria Baxant O.Cr.,
farář ve Věteřově*



Mužský sbor Věteřáci, z. s.

Přesně podle očekávání byl stěžejní událostí loňského roku z hlediska činnosti našeho sboru XX. ročník Slovákého roku v Kyjově. Náročnosti samotné přípravy na plánovanou vystoupení statečně sekundovaly administrativní povinnosti s účastí související. Bohužel se i přes úsilí zainteresovaných objevily organizační problémy (zejména v dopravě), které zážitek z nádherné kulturní akce zbytečně kazily.

I když byl poslední ročník jubilejní, už příští rok se Slováký rok koná opět (tedy ne až za 4 roky) a bude ještě „jubilejnější“. Nejstarší národopisnou slavnost v České republice totiž poprvé pořádala kyjovská sokolská obec právě v roce 1921 při příležitosti 50 let založení Sokola v Kyjově. Na mimořádný úspěch prvního ročníku se navázalo hned v následujícím roce a poté pokračovaly slavnosti nepravidelně i v letech dalších. Tradici přerušily politické zákazy v roce 1939 a letech následujících. Slováké roky se obnovily až po 25 letech v roce 1956 a od roku 1971 se konají pravidelně ve čtyřletých cyklech. Slavnosti si udržují regionální charakter a patří k největším a nejvíce navštěvovaným událostem tohoto žánru u nás. Na rok 2021 proto připravuje Kyjov mimořádné oslavy 100. výročí.

Činnost sboru byla i v roce 2019 standardní a v souladu jubileem Slovákého roku se počet akcí zastavil na čísle 20.

První akcí byla účast na Koštu slovácké slivovice v Bukovanech, která byla, vzhledem k prostředí, hlasově velmi náročná. Pokračovali jsme tradičně akcemi v rámci obce – Košt slivovice a Košt vína.

Měsíc květen byl pro nás velmi výživný. Nejprve nás čekalo pravidelné Setkání mužských sborů, které se konalo v Žarošicích (současné i oslavy 10 let mužského sboru Žarošice)... tuto událost považujeme vždy za velmi pres-

tižní. Následující víkend nás pak čekala rovnou dvě důležitá vystoupení. Nejprve bylo páteční nokturno v parku zámecké vily v rámci Májové veselice ve Ždánicích věnované zpěvákým a muzikantským rodinám Ždánicka. Jednou ze tří vzpomínaných rodin byla i rodina pana učitele Bábicka. Proto jsme do tohoto pořadu secvičili vystoupení spolu s cimbálovou muzikou, ve které se představili i vnučky pana učitele. A v neděli byla na programu celodenní účast na Jízdě králů ve Vlčnově, kde jsme se účinkovali hned několikrát. Využili jsme této příležitosti a vzali s sebou i své drahé polovičky. Pro většinu z nás to byla totiž možnost poprvé v životě osobně se této známé folklorní akce zúčastnit... a hlavně, aby nás taky někdo hlídal :-)

No a další víkend (i když to bylo už 1. června) Zpívání s beranem ve Vacenovicích, což už se stává skoro tradiční záležitostí.

Na „Cyrilka“ jsme se opět snažili přispět k pohodové atmosféře na Farním odpoledni a týden po tom nás lovečáci pozvali na svoji velmi úspěšnou tradiční akci: Beseda u cimbálu. Prázdninové Setkání v Jablůnce se tentokrát poprvé konalo na farním dvoře.

A pak přišel zmiňovaný Slováký rok, myslíme si, že jak vystoupení u radnice v sobotu po průvodu, tak v neděli odpoledne v parku, se nám vydařily.

Po prázdninách nás čekala každoroční Pouť k Végrovému kříži. Před ní několik nadšenců našeho sboru věnovalo nemálo času úpravě jeho okolí. Chtěli jsme, aby každý, ať už ten, kdo si sem třeba jen v neděli po obědě udělá vycházku, nebo se tu zastaví na dalším výletě, či se dokonce jedná o skutečného poutníka... prostě pro všechny, kteří tudý procházejí po celý rok, jsme odpočinek pod přístřeškem ještě více zpříjemnili. Na místě je připomenout, že materiál na tyto úpravy hradila Obec Věteřov.



Na tradičních krojovaných hodech jsme v pátek pomohli chasé se stavěním máje, tedy ne že bychom snad pracovali, ale aspoň jsme jim zazpívali :-)) a v sobotu jsme je podpořili opět v průvodu obcí.

Hody jsou vždy začátkem našeho klasického podzimního maratónu. Další víkend jsme spolu s mužským sborem ze Stavěšic a opět pod vedením Mirka Fridricha zazpívali Hubertskou mši. Následovala naše tradiční akce Svatomartinské prase s Varmužovou cimbálovou muzikou, s chlapama z Lovčic a tentokrát za účasti mužského sboru z Hovorán.

Zpívání u vánočního stromu jsme se zúčastnili zpěvem adventních písní. Maximum času na zkouškách v závěru roku jsme však věnovali přípravě na Půlnoční mši sv., na které se vždy snažíme představit něco zbrusu nového a chystáme to tak i letos...

Luděk Kostiha



TJ Sokol Věteřov

Vážení spoluobčané a příznivci veteršského fotbalu, rok 2019 byl pro nás, jako pro nové vedení, rokem velkých změn a nových poznatků. Chvíli nám trvalo, než jsme se zorientovali a vžili do našich nových funkcí, tak doufáme, že jsme očekávání předcházejícího vedení splnili.

Novou dekádu jsme odstartovali fotbalovým turnajem na Malé Hody 2019 o pohár klubu TJ SOKOL VĚTEŘOV, který dopadl nad naše očekávání. Po více jak dvaceti letech se podařilo našim kohútům obsadit první místo na domácím pohárovém turnaji. Turnaj proběhl za účasti fotbalistů z klubu TJ Sokol Želetice, kteří se umístili na 2. místě a TJ Sokol Lovčice, kteří se umístili na 3. místě. Pro děti a jejich rodiče jsme připravili zábavný program, nechyběla chill zóna, kde se mohli ukrýt před sluníčkem, odpočinout si, nebo čas efektivně trávit malováním nebo

tvořivými dílnami. Největší úspěch měl skákací hrad a večerní dětská diskotéka, na kterou plynule navázala oldies party.

Největší výzvou pro nás byl první Ples Sportovců 2020. Organizaci plesu a vytvoření programu jsme nejen my, ale i naši kamarádi, věnovali neskutečné množství času a energie. Moc nám záleželo na výsledku, aby všechno dopadlo dle našich představ. Tak se i stalo, ples dopadl nad naše očekávání, za což jsme všem zúčastněným moc vděční.

Pravděpodobně Vás zajímá, co bychom chtěli pro náš oddíl udělat a jaké máme plány do budoucna. Jelikož se nám pořádání akce povedlo, chtěli bychom začít s rekonstrukcí kabin. V plánu na rok 2020 máme rekonstrukci sprch v šatně domácích a hostů a vybudování odkládacích boxů



v šatně domácích. Další rok bychom chtěli zatraktivnit exteriér v okolí kabin a zaměřit se na šatnu hostů.

Co se týče fotbalových výsledků, udržujeme si náš standard a obsazujeme 9. místo aktuální tabulky. Všechny aktuality, rozpis zápasů, fotodokumentaci nebo nadcházející akce najdete na našem facebooku, kde nás najdete jako TJ SOKOL VĚTEŘOV.

Dovolte mi touto cestou poděkovat všem, kteří podporují fotbal ve Věteřově. Moc rádi Vás uvidíme na našich zápasech, nebo pořádaných akcích.

Zuzana Poláčková



Spolek Klobůček

Už dlouho před založením spolku jsem přemýšlela nad tímto projektem, až jednou slovo dalo slovo, sešlo se pár lidí se stejnou myšlenkou a začali jsme tuto myšlenku realizovat. Spolek Klobůček byl založen v březnu minulého roku. Cílem spolku je zachování folkloru v naší obci a pokračování v tradicích z minulých let.

Obnova dětského kroužku

Dětský kroužek je nyní navštěvují děti od 3 do 10 let, budeme rádi a tak trochu s tím i počítáme, že se později kroužek rozroste o starší děti. Kroužek vede Hana Kolaříková a Zuzana Horáková, schází se každý čtvrtek od 16:00 do 17:00 v budově školy. Nyní kroužek navštěvuje 13 dětí.

Již v minulosti tento podobný kroužek existoval pod vedením pana učitele Bábíčka. S dětmi nacvičoval různé druhy pásem, se kterými děti potom vystupovaly. Je velká škoda že se tohoto kroužku po něm pořádně někdo neujal a i proto vznikl tento spolek. Vždyť i v každé okolní dědině tento kroužek mají nebo nyní založili. Chceme se tedy i my zapojit a ukázat, že i naše malá dědina má chuť věnovat se dětem a učit jich, co v minulosti jsme uměli i my sami.

Obnova krojů

Součástí spolku, kromě práce s dětmi, je i péče, obnova a pořízení nových krojů a krojků ve kterých budou děti později vystupovat.

Rozpis zápasů – jaro 2020

29. 03. 2020 v 15:00	Sokol Věteřov – KOVO Ždánice B
05. 04. 2020 v 15:30	Sokol Lovčice – Sokol Věteřov
12. 04. 2020 v 15:30	Sokol Věteřov – Sokol Sobůlky
19. 04. 2020 v 16:00	Sokol Žádovice – Sokol Věteřov
26. 04. 2020 v 16:00	Sokol Věteřov – SK Kostelec
03. 05. 2020 v 16:30	Sokol Věteřov – Sokol Archlebov
10. 05. 2020 v 16:30	Slavoj Moravany – Sokol Věteřov
17. 05. 2020 v 17:00	Sokol Věteřov – Sokol Vřesovice
24. 05. 2020 v 17:00	Sokol Žeravice – Sokol Věteřov
31. 05. 2020 v 17:00	Sokol Věteřov – Sokol Bohuslavice
06. 06. 2020 v 17:00	FC Vracov – Sokol Věteřov

V minulém roce jsme požádali obec Věteřov o dotaci, kterou jsme začátkem dubna dostali a mohli jsme začít naplno pracovat. Byl pořízen materiál na ušití kompletů dámských krojků, aby mládež mohla i nadále vystupovat na kulturních akcích.

Začali jsme hledat i další finanční možnosti v dotacích a různých programech, zatím však neúspěšně, nicméně neodradilo nás to, nevzdáváme se a pokračujeme dále.

Eliška Kempná, předsedkyně spolku



SDH Věteřov

I když v letošním roce v naší obci nedošlo k žádnému požáru, naše zásahová jednotka zasahovala hned několikrát. První zásah byl jako každoročně v Korábě, kde došlo při silných průtržích k zaplání potokové vpusť listím a trávou z posečených trávníků, apelujeme proto na občany, aby trávy z trávníků a nepořádek ze zahrad k potoku neházeli. Druhý zásah byl nahlášen jako hořící les. K zásahu se sjelo několik hasičských jednotek z okolních obcí i profici z Kyjova. Po ne dlouhém hledání ohniska požáru byla akce odvolána jako planý poplach. Jak se nakonec ukázalo, poplach způsobilo pálení trávy. Prosíme tedy občany, aby v roce 2020 případné pálení trávy, větví, listí atd. nahlásili hasičům na tel. číslo 150, aby se v rámci prevence požáru předcházelo podobným situacím. V návaznosti na planý poplach byl ten den proveden ještě jeden zásah, a to vyproštění osobního automobilu jednoho ze zasahujících hasičů, který uvízl autem v lese na pařezu, když hledal ohnisko požáru. Pak následovaly menší zásahy jako např. ořezávání větví nebo zneškodnění bodavého hmyzu.

Na zásahovém automobilu DA Avia byly provedeny emise a STK.

Na konci června jsem společně s myslivci a kulturním výborem pořádali zahájení prázdnin na myslivecké chatě. Dětem jsme propůjčili naše hasičské auto s nadějí, že je okouzlí a zaujme a my tak získáme mladé hasiče, do kterých vkládáme velkou naději, protože zájem nejen o hasičský sport s moderní dobou upadá.

V požárním sportu se nám dařilo. První okrsková soutěž, která se měla konat v Archlebově byla z technických důvodů zrušena, proto jsme se poprvé utkali až na domácí půdě. Letošní účast sportovních družstev byla ovšem velmi malá. Sjelo se nám pouze pět družstev a z toho Ostrovánky měli skupiny A a B. Na domácí půdě jsme vybojovali druhé místo s časem 27:13. Na druhé soutěži v Ostrovánkách, kde se každoročně soutěží na kratší vzdálenost (2 B), jsme obsadili až 5.místo s časem 27:02. Následovala nečekaná soutěž ve Strážovicích, tam jsme byli na 3.místě s nejhorším časem letošní sezóny a to 31:63. Poslední soutěž, kde jsme měli možnost prověřit své schopnosti a nasbírat nějaké poháry a cenné body byla noční soutěž v Želeticích, která se těší nejen hojnou účastí sportovních družstev a diváků, ale také je jediná, kde se hasí reálný oheň místo shazování terčů. Zde jsme získali 2.místo. V celkovém hodnocení okrsku jsme získali stříbro a za to patří velké díky celému sportovnímu družstvu.

Po soutěžích nás čekaly v pořadí již 7. Krojované hody. Je nutno podotknout, že díky hodovému výdělků dokáže náš sbor fungovat na takové úrovni, a proto jsme rádi, že tuto akci tak hojně navštěvujete a podporujete a za to vám náleží velké díky. Musím také poděkovat chasě, která se postarala o krásnou zábavu a program, ale i Janu Jurůtkovi, který s chasou program nacvičil, dále Zuzaně Horákové a spolku Klobuček za poskytnutí a přípravu krojů. Zmínku si zaslouží i Káčer, který přežil průchod dědinou, bohužel pak ale položil život v boji s domácími psy. Po hodech jsme zabezpečili bezpečný průchod lampionového průvodu po hlavní cestě.

Rok 2019 byl ale také pro nás hasiče zlomový. Možná některé z vás překvapí, že došlo k poměrně značným změnám ve výboru. Novým starostou se stal Tomáš Kaňa, náměstkyní starosty Kateřina Sladká, jednatelem Jan Jurůtka, velitelem SDH a zásahové jednotky Richard Jurůtka a hospodářem Radim Lorenc. Za mnoha leté zásluhy na postu starosty hasičů byl udělen titul Čestný starosta panu Josefu Pinterovi.

Na konci roku nás opustil dlouholetý a vážený člen pan Jan Jurůtka st. Dovolte mi o něm říct pár slov. Naším členem byl od roku 1965. Vzhledem k jeho aktivnímu zapojení a příkladné činnosti ve sboru se stal již po 2 letech velitelem. Celou jednotku pozvedl a svým zapálením do hasičských soutěží motivoval i mladé té doby. Pod jeho velením bylo družstvo obávaným soupeřem a kamkoliv přijeli, neměli díky své preciznosti a sešranosti konkurenty. Jednotce taky velel při požárech a povodních. Byl vždy připraven k zásahu, uměl správně vyhodnotit situaci a družstvo mu vždy věřilo. V roce 1978 se stal předsedou sboru a tuto funkci vykonával až do roku 1987. Za svou hasičskou činnost získal i mnoho uznání. Mezi nejvyšší vyznamenání patří Čestné uznání ústředního výboru sboru dobrovolných hasičů, ne méně významné pak Medaile sv. Floriána, odznak za příkladnou práci, odznak vzorný požárník 2. a 3. stupně. Posmrtně mu byla dne 1. 2. 2020 udělena medaile In Memoriam záslužná medaile 3. okrsku. Ve své činnosti nepolevil ani v penzi a stal se pro nás navždy velkým vzorem. Čest jeho památce.

Za sebe doufám, že se nám letos podaří opravit i prostory staré pošty, abychom získali lepší zázemí pro plánování kulturních akcí. Pevně věříme, že se vaší účasti na kulturních akcích budeme těšit i v letech následujících. A také, že zkvalitníme přípravy na soutěže abychom v roce 2020 porazili naše největší rivaly ze Strážovic a obsadili tak po letech 1. místo.

Kateřina Sladká, náměstkyně starosty

Všechny fotografie z kulturních akcí, najdete na webových stránkách:

www.veterov.eu/vedlejsi-menu/fotogalerie

Včelaři Věteřov

Podobně jak v předchozích letech byl výnos včelího chovu ovlivněn počasím. Zima nebyla nijak zvlášť tuhá, ale během ní se vyskytly teplotní výkyvy. Což včelstva nijak neovlivnilo během zimního klidu. Chladný březen zpomalil rozvoj včelstev, aby naopak v teplejším dubnu měla co dohánět. Tento měsíc je velmi důležitý pro zdroj nektaru, a to z kvetoucích stromů a řepky. Proto také snůška medu z těchto plodin byla největší. Další medonosný zdroj, kterým je akát, bohužel nepřinesl žádný výnos, protože v květnu bylo opět chladné a deštivé počasí, které omezilo snůšku. Poslední možností v uplynulém roce pro medobraní byla lípa, která neklamala, ale výnos byl menší než u květového medu. Tím vlastně sezóna pro nás skončila. V katastru naší vesnice, ani v blízkém okolí, nebyla vyseta slunečnice, co by poslední možnost získání medu.

A tak jsme pak přikročili k léčení kyselinou mravenčí, dokrmováním a kmením včelstev na zimu. V říjnu nebo v listopadu každý včelař prováděl fumigaci proti varoáze. V prosinci byla provedena léčba aerosolem rovněž proti varoáze. Začátkem ledna 2020 jsme odevzdávali vzorky měli na zjištění varoázy, navíc u 3 včelařů byly náhodně odebrány vzorky na včelí mor. O výsledcích až příště, výsledky zatím nejsou známy.

Výsledky na zjištění varoázy (zima 2018/19) byly u včelařů rozdílné. Zatímco někteří byli v toleranci (tj. 2 ks. varoázy na 1 včelstvo), někteří toto množství vysoce překročili. Touto připomínkou není nikoho napadat (to se může stát každému z nás) ale uvědomit si, že může přijít o včelstva. A to se také stalo, někteří včelaři přišli buď po zimě nebo během léta a podzimu o všechna nebo část



včelstev. I když prováděli všechna doporučená léčení. S tímto problémem se potýkají včelaři z celé republiky. Je to široký problém, který se řeší na různých odborných úrovních, které jsou publikovány v časopise Včelařství. V naší vesnici je evidováno 12 včelařů, kteří ke konci roku chovali 32 včelstev. Během r.2019 byl nahlášen úhyn 14 včelstev. Ztrátu jsme někteří řešili dokoupením včelích oddělků. Očekáváme, že až se matka příroda opět probudí, budou včely opět vykonávat své nenahraditelné poslání v přírodě.

Závěrem bychom chtěli poděkovat obecnímu zastupitelstvu za podporu včelařům, která není tak častým jevem v Kyjovském regionu.

Václav Bilíček, Jaroslav Schovanec

Myslivecký spolek Větrov Věteřov

Myslivecký spolek Větrov Věteřov a rok 2019

Rok 2019 uplynul jako nic a je zde prostor pro trochu bilancování – co všechno se povedlo, co by se povést mohlo. Myslivecký rok začíná jarním sčítáním zvěře – to proběhlo v sobotu 2. 3. 2019 a zúčastnili se všichni členové spolku. Stav zvěře v honitbě se nijak dramaticky nezměnil. Sčítání proběhlo v dopoledních hodinách a ideálně by mělo probíhat plošně. Důležitá je však místní znalost jednotlivých lokalit a zde se zdržující zvěře. V naší honitbě dominuje ze zvěře spárkaté zvěř srncí – na život ve zdejší biotopu nejlépe adaptovaná.

V biopásech na okrajích polí a u vodotečí potěšila populace drobné zvěře – bažanti kohouti a slepičky jsou zde původní, populaci není zatím nutné udržovat vypouštěním uměle odchovaných jedinců.

Po ukončení sčítání proběhla v chatě Větrovka Topinkáda – 1.ročník akce, kde členové spolku ukázali svoji pohostinnost a chata Větrovka byla zázemím příjemného sousedského posezení.

Další důležitou událostí pokračoval rok 2019 23. 3.–v sobotu v kyjovském Kulturním domě proběhla Přehlídka trofejí – a opět, za trofeje srnců odlovených na Věteřsku jsme se nemuseli stydět. Přehlídka byla také možností setkat se s přáteli myslivci a probrat mnohé...

Jaro nabralo sílu a začalo se líhnout, rodit. Příroda začala ukazovat ve všech odstínech zelené krásu. Remízy, meze, les a konečně i pole ožila.

Důležitým krokem byla realizace Věteřské naučné stezky a v jejím rámci i realizace informační tabule s mysliveckou tematikou u chaty Větrovka. V sobotu 1. 6. bylo

nádherné počasí a hojnost účastníků při otevření stezky a následné pohoštění na Větrovce potěšilo.

Červen je krásný měsíc – začátek se blýskl otevřením naučné stezky a konec, sobota 29. 6. přivítala malé i velké opět na Větrovce, kde společně s hasiči, členy kulturního výboru a pod záštitou obecního úřadu proběhl tradiční Táborák a zahájil dětmi a nejen jimi toužebně očekávané prázdniny.

Hasičské auto, střelba ze vzduchovky a přednáška o lese pro nejmenší byla doplněna výborným ovarem, opékacími buřty a hasiči zajišťovali bezvadný pitný režim. Povedenou akci jen podtrhla dětská diskotéka a ohňová šou. Kulturních akcí tedy bylo dost a to je dobře – členové spolku jen tímto dokazují, že jsou pevnou částí života naší krásné obce. Naší doménou je ale myslivost – takže během jara a léta je nutno nasušit sena na zimní příkrmování, případně letninu, zajistit jaderné krmivo a hlavně neustále být „venku“.

Loňský rok pocítil i Věteřov přemnožení hraboše polního – přemnožená populace na sebe vázala v mnohem větší míře dravce, na strništích bylo zajímavé sledovat přežraná kánata, která po chycení a následném sežrání hraboše jen poskočila a měla dalšího... Kánata, lišky, kočky domácí – bylo neskutečné sledovat tyto lovce jak v netušené kombinaci lovili další a další hraboše. Lovecký maraton ve dne, v noci. V noci navíc přilákala hlodavců plná strniště i divoká prasata.

Příroda je však mocná – v našem případě stačily dvě po sobě jdoucí solidní letní bouřky a zaplavené nory ukončily hraboší eldorádo.

Od 1. 5. začíná pro myslivce lov srnce. V naší honitbě dominantní spárkaté zvěře. Krása rán při východu slunce, či naopak obeznávání parohatých šviháků v zapadajících paprscích má neopakovatelnou atmosféru. Krásu srnčí zvěře podtrhne říje, kdy se roztoužený srnec dá poměrně snadno navábit.

Tak jako je však nutno udržovat myslivecká zařízení: krmelce, zásypy, posedy, je potřeba dávat řádnou péči i naší chatě. 19. 10. v sobotu členové spolku strhli starý sololito-vý strop a následně byl – zase formou brigády – namontován nový, palubkový strop.

Myslivost je koníček extrémně náročný hlavně na čas – časté cesty honitbou, zmíněné brigády a kulturní akce by nemohly probíhat bez podpory a minimálně velkého pochopení našich nejbližších, za což jim patří velký dík.

Odměnou myslivci je dobrý pocit, uznání kamarádů a v neposlední řadě lovecký zážitek.

Zcela mimořádný se odehrál 26. 10. 2019, kdy náš člen Martin Šemora odlovil při sklizni kukuřice tři selata prasete divokého. Byly to řádně oslavené hody...

Bezpečně a přesně střelené kusy – tady to byla tři selata ze sedmi, vedená bachyní, vyžaduje nejen kus štěstí, ale hlavně chladnou hlavu a jistou ruku. A to je náročné, zde se naplno prokáže zkušenost nasbíraná za roky toulek v přírodě.

Po krásném létu začíná pro myslivce čas sklizně: podzim. Pro nás začal svátečně v neděli 3. 11. ve věteřovském Kostele sv. Cyrila a Metoděje hubertskou mší svatou, kterou



tentokrát sloužil strahovský emeritní opat Michael Pojezdny. Krásná myslivecká slavnost se protáhla při pohoštění před kostelem. Svařák, koláčky a třísky občerstvily nejen myslivce a farníky, ale také návštěvníky ze vzdálenějších míst.

Hubertská mše byla odrazovým můstkem ke dvěma nejdůležitějším ryze loveckým akcím: honům na drobnou zvěř.

První se odehrál v sobotu 16. 11. Hojná účast 19 střelců a 8 honců spolu s loveckou smečkou vypadal zajímavě a byl to nádherný zážitek. Krásné počasí, nádherná práce psů v poli, (stržený lišák a kuna) jen podtrhly celkový výsledek: 27 bažantích kohoutů, 2 lišky a 1 kuna.

Krásný den byl zakončen Poslední lečí v malé zasedačce obecního úřadu. Setkání s kamarády se při výborném pohoštění protáhlo za přispění mladé cimbálky Babí lom do pozdních večerních hodin.

Druhý hon byl již tradičně Štěpánský, 26. 12. Byla to malinko komornější, ale o nic méně povedenější akce. 22 střelců a 6 honců se psy při sváteční procházce prošlo část honitby a vizitkou bylo 24 odlovených kohoutů. Přátel-

MO KDU-ČSL

Největší akcí v minulém roce byla pro nás pomoc při výstavbě přístřešku na farním dvoře. Práce jsme zahájili 28. března kopáním patek. A pak téměř každou sobotu, někdy i pátek, jsme byli nápomocní tesaři Romanu Ševčíkovi, aby všechno bylo hotovo do 5. července, kdy se tradičně koná farní den. Při stavbě přístřešku pomáhalo spoustu našich spoluobčanů a farníků, ale největší kus práce odvedli členové výboru naší organizace. Za to patří všem velké poděkování. Výsledek našeho snažení jsme mohli ocenit jak na farním dnu, tak i v srpnu na nedělním výletě, kde vystoupil mužský sbor Věteřáci a zahrála mladá cimbálová muzika Babí lom při ZŠ v Sobůlkách. Kromě této velké akce jsme se opět podíleli na Tříkrálové sbírce. Naši členové doprovázeli skupinky koledníků po obci. V neděli na Tři krále jsme opět pozvali do kostela mladou cimbálovou muziku Babí lom, která obohatila mši svatou krásnými vánočními koledami. 8. května jsme s naším panem farářem Pavlem Baxantem navštívili jeho předchůdce P. Víta Martina Červenku v mariánském poutním místě ve Křtinách. Po mši svaté a prohlídce kostela jsme odjeli do jeskyně Výпустek, bývalého atomového krytu pro velení naší armády. Po obědě jsme navštívili další mariánské místo Sloup. I když nás jelo pouze 32, protože zájemců ubývá, pout se vydařila. V srpnu jsme již tradičně přijali a pohostili poutníky na Velehrad. Jednou z nejvydařenějších akcí bylo nedělní odpoledne Advent je za dveřmi, kde o zájmu a spokojenosti svědčila plná tělocvična účastníků. Za to velkým zklamáním byla malá účast na vánočním koncertě DH Dambořanky. Všichni si koncert velmi pochvalovali a ti co zůstali doma mohli

ská atmosféra se dlouho, dlouho protáhla při posezení na Větrovce. (Pod tím novým stropem).

Během celého roku je potěšující skutečností, že při cestách po honitbě – při zakrmování, údržbě, nebo jen tak, s dalekohledem a puškou na rameni s námi myslivci občas jdou mladí a zvědaví Věteřáci.

Je krásné, že v dnešní době kdy je člověk pod neskutečným tlakem různých způsobů využití volného času je dost lidí napříč všemi věkovými skupinami, kteří si udělají čas a vyrazí načerpat síly do přírody.

Jménem mysliveckého spolku děkuji všem příznivcům Hubertova cechu za podporu, kolegům myslivcům děkuji za skvěle odvedený kus práce v roce 2019 a Vám všem přeji v roce 2020 hodně krásných zážitků nejen ve věteřovské honitbě.

Dne 2. 6. 2019 naše řady opustil po těžké nemoci dlouholetý člen pan Vladimír Janoušek st.

Čest jeho památce!

David Zálesák

jen litovat. Po celý rok jsme se jako obvykle podíleli na pracích kolem kostela. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na naší činnosti. Těším se na další spolupráci v tomto roce.

Za KDU-ČSL František Bukovský





Naše obec v roce 1967

Přehled činnosti jednotlivých složek a provozoven:

POHOSTINSTVÍ

vedoucí byla paní Marie Kučerová a pomáhala jí Alena Formánková ze Žarošic. Za rok se u nás ve Věteřově vypilo 34.044 litrů sudového piva, 35.000 půllitrů láhového piva, dále 650 l vína, 320 l lihovin, 18.500 lahví limonády a 2200 porcí kávy. Ceny zůstaly nezměněny.

SAMOOSLUHA

vedoucí byl Oldřich Kuchař, pomocnice Ludmila Šnejdarová. V tomto roce se prodalo větší množství ledniček, televizor ani jeden - bylo to velmi nedostatkové zboží.

MASNA

Vedoucí byla paní Marie Němcová. Proдало se méně masa a uzenin než jiné roky. Příčinou prý bylo ubývání mladého obyvatelstva v obci a pak to, že JZD zrušilo chov slepic a dalo je občanům na zabití/5 q/.

JEDNATELSTVÍ STÁTNÍ SPOŘITELNA

Stav vkladů k 1. lednu 1968 činil 1.009.758 Kč. Během roku bylo uloženo 583.296 Kč a 462.011 Kč bylo vybráno. Vkladatelů bylo celkem 246. Výherní vkladní knížky jich mělo 157, zbytek byly knížky úrokové. V tomto roce vyhrálo 7 vkladatelů a to celkem 7.882 Kč. Vedoucí jednateleství byl pan Josef Šnejdar.

MNV- AKCE Z

Tento rok provedl MNV v naší obci hodnotné dílo v Akci

Z. Byla to hlavně silnice v Korábě. Dále se podařilo projednat s RGV Hodonín vybudování ještě jedné trafostanice v Zahraděch a to v částce 64.000 Kč. V ZDŠ byla dokončena generální oprava ústředního topení v celkové hodnotě 133.000 Kč. Také bylo rozšířeno veřejné osvětlení.

Dále se podařilo domluvit s Metodějem Lejskou o odprodeji domu č.160, který jako poslední bránil úpravě před novou školou.

Svaz žen se zasloužil o opravení dětských houpaček na hřišti.

Novou vývěsní tabuli uprostřed obce postavil ČSM.

Dále byly v rámci Akce Z opraveny pumpy u všech studní. V tomto roce byla naše obec zapojena do soutěže „O zornou obec okresu Hodonín“. V prvním pololetí byla naše obec na 5. místě, konečné umístění bylo 4. místo s odměnou 15.000 Kč.

LIDOVÁ KNIHOVNA

Knihovnick byl učitel Jiří Bábíček. Knihovna měla k 1. lednu 1967 1358 svazků. Během roku přibýlo 55 svazků. Knihovna měla v tomto roce 98 čtenářů.

ŠKOLY – MATEŘSKÁ ŠKOLA

V letošním roce se ve školce vyměnil celým sbor. Ředitelkou se stala H. Janíčková, učitelkou Olga Kubínová. Zapsaných dětí bylo 29, z toho 10 děvčat a 19 chlapců.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Učitelský sbor zůstal beze změny. Škola je jen dvoutřídní se čtyřmi postupnými ročníky. 5. postupný ročník patří

do Archlebova. Škola ve Věteřově má jen 43 žáků. Když v roce 1926 začal učit na této škole pan učitel Bedřich Blahutka bylo ve 2. třídě 62 žáků. Měsíční plat činil tenkrát 635 Kč. V tomto roce byla ve škole dokončena výměna kotlů a provedena generální oprava vodoinstalačního zařízení v hodnotě 130.000 Kč. Dále byla natřena okna v předním traktu budovy.

ČES. SVAZ ŽEN

Předsedkyní byla paní Antonie Seklová. V tomto roce pořádaly členky ČSŽ čtyřdenní kurz studené kuchyně. Ženy se podílely na úklidu obce. Pořádají různé kulturní akce např. Mikulášský večírek. Hlavním programem byla soutěž mezi družstvem mladých a starých.

SVAZ PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Předseda byl učitel Jiří Bábíček. Dne 12. února vítal poprvé do života děti narozené v roce 1966. Přivítáno bylo 12 dětí, pak ještě 6 dětí. Každé dítě dostalo dárek, bylo zapsáno do Knihy narození.

SOKOL

V jarní sezoně byl Věteřov ve druhé třídě, ale velkých úspěchů tam neměl, protože z mužstva odešli: Šnejdar Václav/oženil se/, Šnejdar František /přešel do Jiskry Kyjov/, Janoušek Vladimír /musel jít na vojnu/ a tak skončil klub na posledním místě. 5 zápasů prohrál, 3 hrál nerozhodně a 2 vyhrál. Klub sestoupil do 3. třídy.

ČES. POŽÁRNÍ OCHRANA - předsedou je Kostiha Antonín starší. Jednota měla 70 členů. Z toho 27 činných. Členové ČSPO provedli dvakrát během roku prohlídku všech komínů a elektrického vedení.

I po stránce kulturní byla Jednota čilá. 1. a 5. února pořá-

dali Ostatkovou zábavu. Přítomno bylo 220 lidí. V neděli chodili s hudbou po vesnici. 28. srpna oslavil sbor 65 let svého trvání. Oslavy se zúčastnilo 8 sborů, které provedly ukázky staré a nové techniky hašení. Staří a zasloužilí členové obdrželi „Diplomy“.

ČSČK

Předsedkyní byla Marie Vyhňáková - zdravotní sestra, jednatelkou Emílie Vodáková - ekonomka JZD. Místní skupina měla v tomto roce 92 členů, 6 zdravotních hlídek a hlídku mladých. První pomoc byla poskytnuta ve 180 případech. Dárců krve bylo 20.

SVAZARM

Měl celkem 26 členů. Po odchodu Františka Sklenáře do Kyjova byl zvolen předsedou učitel Rostislav Žalud. V červnu byly uspořádány závody ve střelbě z malorážky. Členové svazarmu se také starali o chlapce, kteří měli jít k odvodu.

ČES. SVAZ MLÁDEŽE

Předsedou byl Miroslav Dočkal. Svazáci pomáhali s úklidem v obci, zasloužili se o zhotovení vývěsní tabulek na návsí.

Během roku proběhlo mnoho oslav a kulturních akcí jako byly oslavy MDŽ, Výstavy vín, taneční zábavy, dětské karnevaly a jiné.

Během tohoto roku se narodilo 12 dětí - všechny v porodnici v Kyjově.

Zemřelo 9 občanů.

Zpracovala Marta Kolářková, kronikářka

Společenská kronika Statistické údaje

Narození v roce 2019

Maxmilián Lorenc, Jonáš Strmiska, Laura Králová, Soňa Zástřešková

Zemřelí v roce 2019

Marie Vavřinová, Jaroslava Svobodová, Vladimír Janoušek, Marie Svobodová, Marie Osičková, Vít Svoboda, František Potáček, Oldřich Sedlář, Josef Štika, Jan Jurůtka

Všem jubilantům, kteří v letošním roce oslaví kulaté výročí, přejeme hlavně hodně zdraví, osobní a rodinné pohody a optimismu.

Statistické údaje k 1. 1. 2020

Počet obyvatel	479		
Narození	4	2 dívky	2 chlapci
Úmrtí	10	4 ženy	6 mužů
Přistěhováno	12	6 žen	6 mužů
Odstěhováno	4	1 žena	3 muži

Nejmladší občanka Soňa Zástřešková.
Nejstarší občanka Marie Kačírková – 89 let.
Nejstarší občan Josef Staněk – 88 let.

Plán akcí v roce 2020

30.4. - Čarodějky na Valech

2.5. - Ochutnávka vín

10.5. - Den matek

30.5. - Den dětí

26.6. - Zahájení prázdnin u myslivecké chaty

4.– 6.7. - Cyrilometodějské hody

srpen - Výlet

září - Beseda s duchodci

19.9. - Drakiáda

9.10. - Dýňové odpoledne, lampionový průvod

23.– 25.10. - Tradiční krojované hody

1.11. - Hubertská mše

7.11. - Svatomartinské prase

22.11. - Advent je za dveřmi

13.12. - Rozsvěcování vánočního stromu

Pozn.: V době vydání zpravodaje jsou vládním nařízením všechny akce do odvolání zrušeny.

Kalendář akcí, které pořád obec,
najdete na webových stránkách:

www.veterov.eu/kalendar-akci



Z historie

JARO JDE DO VSI, SMRT NESEM ZE VSI

Po ostatcích se již blížilo pomalu jaro. Na sv. Řehoře, šelma sedlák, který neoře, říkali staří. To bývalo v polích plno práce. Ve vinohradech se kopala „postnica“, oralo se, selo a sázelo. Vyjžděl-li hospodář poprvé na jaře na pole, nezapomněl nikdy říci: „tak s pánembohem!“ Když přinesla hospodyně první jarní travu z pole, polil ji někdo vodou, aby byla po celý rok čilá.

Pomalu přicházely svátky jara – velikonoce. Před smrtnou nedělí připravila si domkařská děvčata maličké smrčky, ověncila si je „výfuky“, papírovými pentlemi a růžičkami a v neděli pak přicházela do bohatších domů, zpívající:

„Smrtná neděla, kdes klíče poděla?

U studýnky, u rubínky,

ruce jsem si myla.

Svatý Jiří vstává, zemi odmykává,

aby tráva rostla.

Travěnka zelená, růžička červená,

fijala modrá...“

Někde dárek dostala, někde ne. Pro chudobné děti i ten nejmenší dárek býval potěšením a koláč, který dostala, byl pochoutkou. Tento zvyk zanikl během první světové války. Nebylo tenkrát ani chleba. Po válce chodily po „Smrtné neděli“ jenom sobůlské cikánky.

Na květnou neděli se světily „kočičky“. Ty pak hospodyně dávaly doma za kříž a za obrázky a hospodáři je odnášeli do polí, aby bouře, blesky, kroupy a povodeň nepoškodily stavení a nezničily úrodu. Svaté obrázky bývaly v každé rodině. Bývaly malovány obyčejně na skle. Stařenka Chromová o nich povídala toto: „Na, byla tam namalovaná svatá Barbora. Namalovaná byla – teda byla tam barva červená, modrá, bílá a zlatá. Kalich měla celý zlatý a navrchu na kalichu byla bílá hostyja. Svaté Jan tam býval taky namalované a míval tyto barvy: červenou, bílou a černou. Kvadrátek měl černý na hlavě a křížek v ruce a taky černý. Obrazy byly každý tak půl metra, hrubý, černý rámy měly a kolé spodku byl řádek růží – červený a bílý, fšecko namalovány na skle.“

Hned po neděli bylo slyšet od rána do večera ze všech koutů vesnice klepot, hrkot až uši zaléhaly. To chlapci zkoušeli klapacky, vrkače a tragače, aby až odletí zvony „do Říma“ mohli s úspěchem „tragačovat“ poledne, večerní a ranní klekání a v pátek i „tři hodiny“. Vždyť splnění této povinnosti jim dávalo pak právo chodit v pondělí po „šlaháče“. A věru nescházel při tom ani jeden kluk. Ti bohatší bývali „kápy“, protože vlastnili „tragače“ zdobené figurkami vesnického lidu. Ten měl na něm selku, která při jízdě tloukla v maslince máslo, tento měl tam muže, který řezal pilkou dřevo, onen zase děvče, které se točilo v kole. Co „tragač“ to figurka v nějakém pohybu.

To bývalo obdivu a ještě více závisti a často se stávalo, že mnohý přinesl domů z té slávy jen pouhé trosky.

Po večerním klekání neopomněli chlapci nikdy „honit Habáňa“, který na ně vyskočil z „lochu“ na Valech. Byl to vždy starší z chlapců, oblečený v rozedrané šaty. A tu mnohý z malých klepáčů přišel domů s rozbitým nosem a s „hučkama“, když ho ten „Habán“ tak pohonil.

Již od čtvrtka chodívalo se ze všech rodin na „lůbání“ do kostela a na všechny obřady těchto dnů. Malí rádi nahlíželi do „Božího hrobu“ a v sobotu časně ráno přihlíželi na „pálení Jidáša“. To se za kostelem spalovaly zbytky sv. olejů a kočičky na popel na „popelec“ v příštím roce. V sobotu pak již po čtvrté hodině se scházeli mladí i staří ke kostelu, aby se zúčastnili slavného „Vzkříšení“. Bývala to přehlídka jarního oblečení, protože každý se tu objevil v něčem novém. Sotva byl obřad ukončen, zahrála vesele muzika, bylo po době postní...

Na Velký pátek mnoho lidí, hlavně starších chodívalo časně ráno do zahrad k potoku, aby se tu umyli a odříkali modlitbu toho dne.

Po „Vzkříšení“ začal zase normální život, kuřák si zapálil svoji faječku, piják si zašel na „samečka“, galán vyhledal večer svoji galánku. V neděli nezapomněl nikdo vzít si posvěceného pokrmu, buchty a vajíčka, aby během roku nezabloudil. Odpoledne hospodyně připravovaly na příští den barevná vajíčka. Barvila se v cibulových šlupkách nebo „fryžurkou“, děvčata pro „toho svého“ si připravila vajíčka „resovaná“. Pěkně je rýsovala Kristýna Lužová v Hložích.

V pondělí hned časně ráno vyšli z domu chlapci se žilami nebo jenom s pruty. Chodili dům od domu a „šlahali“ do dveří. Všude dostali barvené vajíčko, buchty, koláč, někde krejcar, u přízně i vajíčko rýsované. Odpoledne hned po požeňování hodili po šlaháče mládenci s muzikou. Šli v řadách s dlouhými, mašlemi zdobenými žilami a zpívali rozmanité písničky. U každého domu se zastavili a nejznámější mládenci šli si pro „výslužku“. S nimi zašel do domu i ten, který tam měl „tu svou“. Mládenci dostávali syrová vajíčka, která nakládali do košů a mládenec od své milé dostal ve vyšívaném šátečku několik rýsovaných vajíček. Na jednom z nich musilo být vyryto „z lásky“. Vybraná vajíčka prodali starci překupníkovi a za stržené peníze si vystrojili hostinu.

Po velikonocích začaly děti s rozmanitými hrami již doopravdy. Dětské hry začínaly však hned, jakmile zmizel poslední sníh a na slunné straně se ukázal kousek suché půdy. To se dělaly z bláta „pukače“ kuličky a rozmanití panáci podle fantazie dětí. Děvčata hrávala kamínky, které si naobírala na hromádkách šterku nebo si je nastrouhala z kusů křídlice. A již se hrály „jedničky, dvojky, trojky a poskoň“. Kdo pak více chytil kamínků pod ruku během hry, ten vyhrál.

Šprtaly se kuličky do důlků nebo alespoň knoflíky. Mnohdy se stalo. Že nikdo z domácích neměl u oděvu ani jednoho knoflíku. Všechny prohrál synek – hazardní hráč. Potom byla „řemeňová“. Děvčata skákala školku nebo se hrávala s panenkama ovšem dřevěnými a větší i na „svajbu“. Kluci také hrávali šprčka. Kdo dovedl „paléstru“ dobře „liskat“, ten vyhrával. Větší hrávali na ďuky.

Tu záleželo hodně, aby hráči dovedli pohazovanou puc-ku dobře chytat a ještě lépe ty v kole „trefovat“. To se už objevila na trávníku první „hůsata“ a pasáci měli s nimi mnoho starostí.

Z kroniky Bedřicha Blahutky

Fotogalerie kulturních akcí



Den dětí



Fasank



Dětský karneval



Lampiónový průvod



Ochutnávka pálenek



Ochutnávka vína



Krojované hody



Krojované hody



Krojované hody

Věteřov s nadsledem





Slovácký rok po průvodu



Slovácký rok